

נלסון מנדלה מאת מיכל ברק

נלסון מנדלה נולד בשנת 1918 בדרום-אפריקה. בתקופה זאת דרום-אפריקה עוד לא קיבלה עצמאות, והיא הייתה בשליטה של בריטניה.

כעבור 30 שנה, בשנת 1948, החלו לשלוט במדינה האפריקנרים (אנשים לבנים ממוצא הולנדי), על אף שרוב האזרחים היו שחורים. שלטון זה הנהיג משטר של הפרדה גזעית בין השחורים לבין הלבנים, והפלה לרעה את השחורים. האפליה של השחורים חלה בכל תחומי החיים. כתוצאה מכך, הם נדחקו לעבודות קשות, אשר השכר שלהן מועט, וסבלו מעוני ומרדיפת השלטונות.

נלסון מנדלה היה עורך הדין השחור הראשון בדרום-אפריקה, שהיה בבעלותו משרד עורכי-דין. בשנת 1942 הוא הצטרף לתנועת ההתנגדות של השחורים בדרום-אפריקה, שנקראה: "הקונגרס הלאומי האפריקני", והיה לאחד ממנהיגיה הבולטים.

בשנת 1960 יצאו שחורים רבים להפגין נגד שלטון הלבנים הגזעני, וכוחות המשטרה הרגו ופצעו רבים מהם. לאחר האירוע הזה החליט השלטון של הלבנים שתנועת "הקונגרס הלאומי האפריקני" אינה חוקית, ועצר את המנהיג – מנדלה.

בתקופת המאסר הארוכה של מנדלה הוא היה סמל של המאבק במשטר ההפרדה הגזעית. במהלך המשפט שלו נשא מנדלה נאומים חשובים נגד הגזענות. באחד הנאומים, הוא אמר: "לחמתי נגד שליטה של לבנים, ולחמתי נגד שליטה של שחורים. הרעיון שאני נאבק למענו, הוא של חברה דמוקרטית וחופשית. בחברה זאת כל בני האדם חיים ביחד בהרמוניה, בשוויון הזדמנויות. זהו רעיון שאני מקווה לחיות למענו ולהשיגו. אך, אם נדרש, אני מוכן גם למות למענו."

בשנת 1990 הודיע הנשיא הלבן של מדינת דרום-אפריקה כי הוא מכיר בכך ש"המדיניות של ההפרדה הגזעית כשלה". חוקי ההפרדה הגזעית בוטלו, והפעילות של "הקונגרס הלאומי האפריקני" הפכה לפעילות חוקית. לאחר 27 שנים של מאסר יצא נלסון מנדלה לחופשי.

בשנת 1993, קיבל מנדלה את פרס נובל לשלום, ובשנת 1994 הוא נבחר לנשיא דרום-אפריקה.